

Arrest

nr. 265 518 van 14 december 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 september 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 augustus 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. KONINGS, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 augustus 2021, met kennisgeving diezelfde dag, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten onder de vorm van een bijlage 13.

Dit is de bestreden beslissing met volgende redengeving:

“(…)

Betrokkene werd gehoord door de politie van Gent op 03.08.2021 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer die verklaart te heten:

Naam: T.

Voornaam: N.

Geboortedatum: X

Geboorteplaats: Tbilissi

Nationaliteit: Georgië

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,
- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

uiterlijk op 03.08.2021

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

- ☐ 10 wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- ☐ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 4 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van:

- " - Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - motiveringsverplichting ;
- Schending van de art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, en de zorgvuldigheidsverplichting ;
- Manifeste beoordelingsfout ;
- Schending van het art. 74/13 Vreemdelingenwet."

Het enig middel wordt als volgt toegelicht:

"4.1.

Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de verzoeker een manifeste beoordelingsfout en een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel begaat, door aan de verzoeker mede te delen dat hij het grondgebied dient te verlaten.

Dat iedere administratieve rechtshandeling geschraagd moet zijn door draagkrachtige motieven en een zorgvuldige afweging van de beschikbare elementen in het administratief dossier.

Dat dit hier niet het geval is.

De Dienst Vreemdelingenzaken wees in de motivering erop dat de verzoeker niet zou hebben aangehaald dat hij medische problemen zou hebben.

Deze motivering gaat regelrecht in tegen het administratief dossier.

In het zeer lijvig administratief dossier van de verzoeker zitten talloze medische verslagen die gewag maken van chronische aandoeningen.

De verzoeker lijdt aan verschillende medische aandoeningen : chronische hepatitis, PTSS, depressie met psychotische periodes, chronische cholestasis en diabetes.

Het is bijgevolg niet ernstig om in het bevel om het grondgebied te verlaten te motiveren dat verzoeker niet verklaarde dat hij geen medische redenen zou hebben.

Verzoeker kan alleen maar vaststellen dat geen rekening werd gehouden met het administratief dossier én met het gegeven dat het horen bij de politie niet op deugdelijke wijze tot stand gekomen is met de bijstand van een tolk waarbij tevens aangeduid wordt wat de bedoeling is van het horen.

4.2.

Het artikel 74/13 Vw. stelt uitdrukkelijk dat de verweerster rekening dient te houden met de persoonlijke elementen van het dossier bij elke verwijderingsmaatregel:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

De verzoeker wenst dan ook te wijzen op de rechtspraak van de Uw zetel dewelke beaamt dat de verweerster in het licht van art. 74/13 Vw. een individueel onderzoek moet doen bij het nemen van een verwijderingsmaatregel (RVV 130 247, 26 september 2014).

Art. 74/13 Vw bevat dusdanig een specifieke zorgvuldigheidsplicht in hoofde van de verweerster (RVV 19.06.2017, RVV 17.08.2017).

Verzoeker lijdt al jaar en dag aan diverse chronische aandoeningen.

Verzoeker diende medische regularisatie-aanvragen in gestaafd door een grote hoeveelheid aan medische attesten.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de verwerende partij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, dient na te gaan of de verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen. Dat uit het bestreden bevel niet blijkt dat de verwerende partij met alle elementen eigen aan het dossier van de verzoekende partij heeft rekening gehouden.

Het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 2 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen leggen de Dienst Vreemdelingenzaken een motiveringsplicht op.

De aangehaalde wetsbepalingen de verplichting tot formele motivering vastleggen die op de verwerende partij rust, net als de plicht om zich niet schuldig te maken aan machtsoverschrijding. De controle van de administratieve rechter beperkt zich niet tot de controle van de duidelijke beoordelingsfout, maar omvat ook en voornamelijk de controle van de juistheid, van de relevantie en de toelaatbaarheid in rechte van

de motieven¹. De feitelijk bestaande motieven moeten derhalve juridisch relevant zijn, zij moeten een correcte wettelijke basis hebben, er moet een juiste toepassing gemaakt worden van die basis en het concrete geval moet ook in die rechtsbasis teruggevonden worden.

Dat het rechterlijk toezicht op de motieven hier alleen insluit dat de rechter nagaat of bewezen is dat de kwestieuze omstandigheden juist werden geïnterpreteerd (juridische juistheid der motieven).

Dat het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In casu dient vastgesteld te worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen rekening houdt met de medische elementen in het administratief dossier én het gegeven dat verzoeker niet deugdelijk gehoord is door de politiediensten met de bijstand van een tolk die het belang uitlegt van het horen.

De beslissing schendt bijgevolg de motiveringsplicht."

2.2. De verwerende partij legt geen nota met opmerkingen neer.

2.3. De verzoekende partij stelt onder meer dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een manifeste beoordelingsfout heeft gemaakt en de bestreden beslissing onzorgvuldig heeft genomen.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669). De materiële motiveringsplicht vereist dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer inhoudt dat die motieven steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld (RvS 29 maart 2012, nr. 218.725). Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Dit houdt ook in dat zij zich moet steunen op alle gegevens en dienstige stukken.

2.4. Concreet verwijt de verzoekende partij dat het motief dat de verzoekende partij geen medische problemen aanhaalde onjuist is. Hiervoor verwijst zij naar de verschillende procedures die zij voerde in het verleden om een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) te verkrijgen. Zij houdt voor aan verschillende medische aandoeningen te lijden. Bijgevolg werd geen rekening gehouden met dit lijvig administratief dossier en is het hoorrecht bij de politie niet deugdelijk uitgevoerd.

2.5. De Raad dient vast te stellen dat deze redenering stand houdt. Uit het administratief rapport van 3 augustus 2021, verzonden door FEDPOL, blijkt dat de verzoekende partij verklaart sedert vier jaar terug in België te verblijven en voorhoudt dat een aanvraag tot medische regularisatie lopende zou zijn. De verzoekende partij gaf aan dat zij geen familie heeft die in België woont. Zij geeft ook aan dat zij medische klachten heeft: maag, lever en hart. Integendeel met wat de bestreden beslissing meldt, heeft de verzoekende partij wel degelijk te kennen gegeven dat zij medische problemen heeft. De bestreden beslissing ontkent dit ten onrechte. Door te stellen dat de verzoekende partij geen medische problemen heeft kenbaar gemaakt, maakt de bestreden beslissing aldus een manifeste beoordelingsfout. De verwerende partij is niet in gegaan op de medische problematiek van de verzoekende partij, wat blijkt uit haar afgelegde verklaring en de diverse aanvragen, ingediend op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, die zijn afgewezen. De verwerende partij heeft aldus geen rekening gehouden met de verklaringen van de verzoekende partij en heeft zich niet afdoende geïnformeerd. Het komt de Raad niet toe zich in de plaats te stellen van het bestuur om de opgeworpen problematiek te onderzoeken.

De materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht zijn geschonden, wat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet is geschonden omdat de bestreden beslissing geen rekening hield met de opgeworpen gezondheidsproblematiek.

De overige onderdelen van het middel behoeven geen verder onderzoek.

Het enig middel is gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 augustus 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN